ΕΤΟΣ Α'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Μαρτίου 1887 ΑΡΙΘ. 2.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς: Δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα δὲν εἶναι δεκτά.

Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν..... Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν.... φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΕΥΑ ΠΡΕΝΑΡ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ ΒΙΑΜΠΕΡ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ καὶ ΒΟΥΛΗΣ

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πταίουν καὶ αἱ γυναῖκες.—Ζητήσατε τὴν γυναῖκα.—(Εὐφροσύνης Ζ.) Αἱ τρεῖς λευκαὶ ἐσθῆτες.—Ὑπατία. (Ἄννης Γ. ἐκ Κων]πόλεως).—Μυθολογικά.—Μεμψιμοιρίαι κατὰ τῆς ὑπηρεσίας. (Μαρίας Α.)—Ἡμερήσιον πρόγραμμα νεάνιδος.(Α.Σ.)—Πολιτικὸν Δελτίον.—Εἰδήσεις.—Ποικίλα.—Συμβουλαί.—Ἀλληλογραφία.—Νόστιμα.—Γνωμικά.—Σοφία Ἔαρος. (Ἐπιφυλλίς).

ΠΤΑΙΟΥΝ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν φύλλῳ ἐξεθέσαμεν ἐν ὀλίγοις τὰς σκέψεις ἡμῶν περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀγαμίας τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἐκ ταύτης προερχομένων τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ κακῶν.

Σήμερον θέλομεν ἐξετάσει ταῦτα πάντα ἐν σχέσει καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἥτις, καί τοι βαρέως τὴν ἀγαμίαν φέρουσα, οὐχ ἧττον οὐκ ὀλίγον συντελεῖ, ἀκουσίως βεβαίως πάντοτε, εἰς ἐνίσχυσιν αὐτῆς.

Λέγομεν ἀκουσίως, διότι οἱ τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀγαμίαν προκαλοῦντες λόγοι οὐδαμῶς ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς γυναικός, ἣν καὶ μόνη ἡ ἰδέα τῆς ἀγαμίας πτοεῖ. Ζητήσωμεν λοιπὸν ἀλλαχοῦ τὸ τὴν τῆς κόρης ἀποκατάστασιν προβληματικὴν καταστῆσαν αἴτιον.

Προτείνατε εἰς τὴν κόρην τοῦ εὐπόρου παντοπώλου, ὑποδηματοποιοῦ, γαιοκτήμονος, ἢ τεχνίτου, τὴν τυχοῦσαν σχολικῆς τινος παιδεύσεως, νὰ συζευχθῇ μετ' ἀνδρὸς ἀνήκοντος εἰς τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς κοινωνικὴν θέσιν, νέου καλοῦ, σχετικῶς εὐπόρου, ἄνευ ἀξιώσεων, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας μὴ φέροντος χειρόκτια, μηδὲ δυναμένου νὰ ὑποκλίνηται κανονικῶς καὶ κατὰ τὰς τοῦ συρμοῦ ἀξιώσεις πρὸς τὰς Κυρίας. Ἡ τοῦ παντοπώλου θυγάτηρ προτιμᾷ νὰ μείνῃ ἄγαμος ἢ νὰ ὑποστῇ τὴν σκληροτέραν τῶν ταπεινώσεων, γενομένη σύζυγος συναδέλφου τινὸς τοῦ πατρός της. Θέλει ἐπιστήμονα, τὸν ὁποῖον ἄλλως δύναται διὰ τῆς προικός της καὶ νὰ ἀγοράσῃ. Τί ἐννοεῖ ὁ πρόστυχος πατήρ της; Θέλει νὰ τὴν θυσιάσῃ; οὐδέποτε θὰ συγκατατεθῇ εἰς τοῦτο· προτιμᾷ νὰ μείνῃ ἄγαμος.

Ἂς ἀφήσωμεν ἤδη τὴν μαραινομένην ταύτην μαρτυρικῶς ἡρωΐδα καὶ ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν ὑπὸ κοινωνικὴν μόνον ἔποψιν εἰς ἀνωτέραν βαθμίδα ἱσταμένην θυγατέρα τοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ἀξιωματικοῦ. Δι' αὐτὴν ἡ κοινωνικὴ τοῦ πατρός της θέσις, ἡ ἐπιμεμελημένη ἀνατροφὴ αὐτῆς καὶ ἡ ἐντελὴς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔλλειψις προικός, εἶναι σκόπελοι ἀνυπέρβλητοι διὰ τὴν ἀποκατάστασίν της. Δὲν κατέρχεται οὐ μόνον μέχρι τοῦ τεχνίτου, ἀλλ' οὔτε μέχρι τοῦ βιομηχάνου. Τήκεται μαραινομένη καὶ ἀναμένει μάτην. Ὁ βίος οὐδὲν παρέχει αὐτῇ θέλγητρον. Ὁ δυνάμενος καὶ θέλων τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπιστήμων ἢ ἀξιωματικός, θαυμάζει μὲν τοὺς ὡραίους ὀφθαλμούς της, λατρεύει τὴν καλλονήν της, ἀλλ' ὁ πρὸς αὐτὴν πλατωνικὸς ἔρως του δὲν τῷ ἐπιτρέπει καὶ νὰ σκεφθῇ περὶ γάμου· ἄλλως τε καὶ ἄνευ προικὸς πῶς δύναται νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐτυχῆ; Διὰ τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν της φιλοστόργως μεριμνῶν, ὁ κύριος οὗτος φονεύει τὸν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀναπτυχθέντα ἔρωτα δι' ἀργυροῦ τινος ἢ χρυσοῦ ἐγχειριδίου, ὅπερ κατὰ τύχην εὑρέθη πρὸ αὐτοῦ.

Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἄλλη μάρτυς, ἧς ἡ θέσις εἶναι ἀξιολύπητος, διότι αἱ ἡμέραι παρέρχονται, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ τὰ ἔτη συμπαρασύροντα καὶ τὰς περὶ ἀποκαταστάσεως ἐλπίδας αὐτῆς καὶ τέλος ἡ ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ τριακοστοῦ τῆς ἡλικίας ἔτους φθάνει, καὶ μ' ὅλον τὸ ἀνθηρὸν εἰσέτι καὶ ἀκμαῖον αὐτῆς κάλλος, εὑρίσκονται φεῦ κακεντρεχεῖς γλῶσσαι, αἵτινες δὲν διστάζουσι νὰ θέσωσι τὸ τόσον ἀσπλάγχνως προσβάλλον τὴν καρδίαν ἐπίθετον *γραῖα*, πρὸ τῆς τόσον τρυφερᾶς καὶ μελωδικῶς ἠχούσης λέξεως *κόρη*. Ἀλλ' ἐὰν ἡ εἰς τὴν ἀνωτέρω τάξιν ἀνήκουσα κόρη προετίμα νὰ ἐξέλθῃ πως τοῦ κοινωνικῶς μὲν κατωτέρου αὐτῆς κύκλου καὶ λάβῃ σύζυγον κοινωνικῶς μὲν κατώτερον αὐτῆς, δυνάμενον ὅμως νὰ ἀντισταθμίσῃ τὰ τοῦ γάμου βάρη, καὶ ἀνταποκριθῇ πληρέστατα πρὸς αὐτά, φρονοῦμεν, ὅτι δὲν θὰ ἤκουε πολὺ εὐκόλως τὸ

ἀνωτέρω κακόηχον ἐπίθετον. Ἴσως εἴπῃ ἡμῖν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κόρη, ὅτι ἡ ἀνατροφὴ αὐτῆς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ πρὸς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνήκοντος εἰς κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν ἀνδρός· ἀλλὰ τοῦτο ἐνῷ δὲν εἶναι κατὰ πάντα ἀληθές, διότι καὶ ὁ στρατιωτικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς ὑπάλληλος καὶ ὁ βιομήχανος καὶ ὁ ἔμπορος, ἐν αὐτῇ τῇ λεγομένῃ μεσαίᾳ τάξει ἀνήκοντες ἔχουσι καὶ τὴν αὐτὴν περίπου ἀνατροφὴν, συμβαίνει πολλάκις, ὥστε οἱ ἐργάται τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου νὰ ἐμφορῶνται ὑπὸ καλλιτέρων αἰσθημάτων. καὶ νὰ ἦνε χρησιμώτεροι καὶ πολυτιμότεροι σύζυγοι.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψωμεν, ὅτι ὁ γάμος κατέστη παρ' ἡμῖν τόσον δύσκολος καὶ ὡς ἐκ τῶν παραλόγων καὶ ἀπερισκέπτων ἀξιώσεων ἡμῶν, τὰς ὁποίας γεννᾷ ἡ φιλαρέσκεια καὶ ἡ ματαιοδοξία, ὧν ἄνευ ἠδυνάμεθα περισσοτέρους τῶν ἀνδρῶν νὰ ἐνθαρρύνωμεν εἰς τὸν γάμον, ἐκτὸς ἐκείνων βεβαίως οἵτινες τὸν γάμον θεωροῦσι κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν καὶ δι' αὐτοῦ ἐπιδιώκουσι τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντός των.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ζητήσατε τὴν γυναῖκα, φωνάζουσι καθ' ἑκάστην οἱ ῥήτορες ἐν τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις, διότι δι' αὐτῆς θὰ εὕρητε τὴν παραγωγὸν τοῦ ἐγκλήματος αἰτίαν, τὸ ἀληθὲς ἐλατήριον, καὶ θὰ ἀνακαλύψητε τὸν πραγματικῶς ἔνοχον.

Δὲν ἔχουσιν ἄδικον. Τὴν γυναῖκα ἣν ζητοῦσι διὰ νὰ ἀνέλθωσι τὴν τοῦ Ἑλικῶνος ὁδὸν καὶ δρέψωσι τὰ ἄνθη τῆς ποιήσεως, διὰ νὰ ἀνατάμωσι τὴν καρδίαν, διὰ νὰ φιλοσοφήσωσιν ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν, διὰ ν' ἀποδείξωσι λαμπρὰ τῶν καλῶν τεχνῶν ἔργα καὶ ἀνδείξωσιν ἥρωας ἐν ταῖς μάχαις, αὐτὴν ταύτην τὴν γυναῖκα ζητοῦσι καὶ ἵνα ἐξέλθωσι τῆς πνιγηρᾶς ἀτμοσφαίρας τοῦ ἐγκλήματος.

Δὲν πρέπει νὰ ζητῶσιν ὅμως αὐτὴν οὔτε ὡς ἔνοχον τοῦ ἐγκλήματος, οὔτε ὡς συνεργὸν αὐτοῦ. Ἡ γυνὴ δὲν διαπράττει κλοπὴν διὰ ῥήξεως ἢ δι' ἀντίκλειδος, δὲν πλαστογραφεῖ, δὲν ληστεύει, δὲν ἀναιρεῖ, δὲν φονεύει, διότι ἡ φύσις δὲν ἔπλασεν αὐτὴν ἐπιτηδείαν πρὸς τὸ κακουργεῖν. Ἡ εὐαίσθητος αὐτῆς καρδία δὲν τρέφει τὴν ἰδέαν τοῦ κακουργήματος, δὲν ἔχει τὴν τόλμην καὶ τὸ θάρρος νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν δύναμιν. Μία καὶ μόνη εἶναι ἡ περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γυνὴ ἐγκληματεῖ, ἐν καὶ μόνον τὸ ἐλατήριον τὸ ὁποῖον ὠθεῖ αὐτὴν εἰς τὸ ἔγκλημα. Ὁ ἔρως. Ἡ δύναμις αὕτη ἐξασκεῖ τόσην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς εὐαισθήτου αὐτῆς καρδίας, ὥστε τυφλώττουσαν πρὸ τῶν συνεπειῶν τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἄκουσαν παρασύρει αὐτὴν εἰς τὸ ἔγκλημα. Εἰς τὸ στάδιον δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται ἡ γυνὴ, γενομένη θῦμα τοῦ πρὸς τὸν ἄνδρα ἔρωτός της, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἥτις δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης ἀναπτύξεως καὶ δὲν κρατεῖ ἑπομένως πρὸς καταστολὴν τῶν παθῶν τὸν χαλινὸν εἰς χεῖράς της. Διὰ τοῦτο ἡ ἱστορία τῶν ἐγκλημάτων δὲν παρουσιάζει ἐγκληματούσας παρὰ τὰς γυναῖκας ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας βασιλεύει ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης ἠθικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ὁποίων ἐμφωλεύουσιν ἄγρια πάθη.

Ἡ ἀνεπτυγμένη γυνὴ πάσχει ἐξ ἔρωτος, φθίνει καὶ μαραίνεται χάριν αὐτοῦ· ὑποκύπτει εἰς ὅλας τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ ἀπληστία τοῦ τυράννου τούτου τῶν καρδιῶν καὶ καταβαίνει τέλος ἐκ μαρασμοῦ εἰς τὸν Ἅδην, ἀλλ' οὐδέποτε προβαίνει καὶ εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος πρὸς ἐκδίκησιν. Ὑπῆρξαν δὲ μάλιστα καὶ ὑπάρχουσιν εὐγενεῖς γυναικεῖαι ὑπάρξεις, αἵτινες μεθ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω παθήματά των οὐ μόνον δὲν διενοήθησαν νὰ ἐκδικηθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ τελευταία ἐξελθοῦσα τῶν χειλέων των λέξις ἐξέφραζε τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀπίστου ἐραστοῦ των ἀδυναμίαν τῆς ψυχῆς των.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ζητῶσι τὴν γυναῖκα οὔτε ὡς ἔνοχον τοῦ ἐγκλήματος, οὔτε ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν αὐτοῦ.

Ἡ τοιαύτη τῆς γυναικὸς ζήτησις, τῆς ὁποίας τόση κατάχρησις γίνεται ἐκ μέρους τῶν ῥητόρων τοῦ κακουργοδικείου, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν αὐτῆς αἰτίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἔγκλημα διότι ὅπως δὲν πταίει ἡ γυνὴ, ἐμπνέουσα τὸν ποιητὴν, τὸν ζωγράφον, τὸν καλλιτέχνην, τὸν μυθιστοριογράφον, τὸν ἥρωα, οὕτω δὲν πταίει ὡσαύτως καὶ διότι ἐπλάσθη νὰ ἦνε τὸ μᾶλον τῆς ἔριδος, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ἑπομένως ἄκουσα ὡς αἰτία παρορμῶσα τοὺς ἄνδρας εἰς τὸ ἔγκλημα. Καὶ ἂν ἐπὶ τέλους ἡ γυνὴ ἄκουσα χρησιμεύῃ ἐνίοτε ὡς τὸ ἀντικείμενον, ἕνεκεν τοῦ ὁποίου ἀναπτύσσεται ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀνδρῶν ἡ ἰδέα τοῦ κακουργήματος, μήπως αὐτὴ αὕτη ἡ γυνὴ δὲν προλαμβάνει πολλάκις διὰ τοῦ μειλιχίου αὐτῆς καὶ τοῦ διαλλακτικοῦ τρόπου καὶ τοῦ προγνωστικοῦ, ὅπερ ἐξόχως αὐτὴν διακρίνει, τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων. Πόσων ἀνδρῶν ὁ βρασμὸς τῆς ψυχικῆς των ὁρμῆς δὲν κατηυνάσθη πρὸ τῶν δακρύων καὶ παρακλήσεων τῆς γυναικὸς, καὶ προελήφθη τὸ θλιβερὸν βεβαίως τούτου ἀποτέλεσμα; Πόσοι τούτων καὶ τὸ ἐλάττωμα τῆς μέθης καὶ τῆς χαρτοπαιξίας καὶ τῶν παντοειδῶν ἄλλων καταχρήσεων δὲν εἶδον, ἂν οὐχὶ ὁλοσχερῶς ἐκλεῖπον, πολὺ τοὐλάχιστον ταπεινούμενον καὶ μετριαζόμενον χάριν τῆς γυναικός;

Μὴ ζητεῖτε λοιπὸν τὴν γυναῖκα διὰ νὰ εὕρητε τὸν ἔνοχον τοῦ ἐγκλήματος· ζητήσατε νὰ εὕρητε τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν ἐκείνων ἅτινα γεννῶσι τὸ ἔγκλημα. Εὐφροσύνη Ζ.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΛΕΥΚΑΙ ΕΣΘΗΤΕΣ

Ἦτο περίπου μεσημβρία ὡραία καὶ θελκτικῆς φθινοπώρου ἡμέρας, ὅτε Κυρία, συγκεκινημένη καὶ πυρετωδῶς περιφερομένη, ἔδιδε διαταγὰς εἰς πεντάδα ὅλην ὑπηρετῶν ἐν στολῇ, οἵτινες πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκόν των ἐφαίνοντο συμμεριζόμενοι τὴν συγκίνησιν τῆς κυρίας των καὶ κατανοοῦντες τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὸ ἄριστον, ὅπερ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐλήφθη ἐπὶ ποδὸς, τὸ ἑστιατόριον ἤρξατο ἀσυνήθως καὶ πολυτελῶς διακοσμούμενον. Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος, ὁ πολυτελῶς διακοσμῶν τὴν τράπεζαν κρύσταλος, οὗ τὸ λεπτοφυὲς καὶ ἀκτινοβολοῦν ἀποθαυμάζουσα καὶ ὀρεγομένη ἡ δειλὴ ἀνεμώνη, τὸ ἐρωτύλον ῥόδον καὶ τὸ μελαγχολικὸν ἴον ἐνεκατοπτρίζοντο ἐν αὐτῷ πάσον ζωηρῶς, ὥστε ἐφαίνοντο

ἀποχωρισθέντα τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ περικαλλεστάτων ἀνθοδεσμῶν, αἵτινες, καλλύνουσαι τὸ μέσον τῆς τραπέζης καὶ διακοσμοῦσαι πᾶσαν γωνίαν τοῦ ἑστιατορίου, ἄφθονα καὶ μεθυστικὰ διέχεον ἐν αὐτῷ μῦρα.

Ὁ διευθύνων τὰ τῆς διακοσμήσεως τούτης ὑπηρέτης ἐφαίνετο ὡς ἐκ τοῦ ἐμβριθοῦς τῆς στάσεώς του ἐκτελῶν χρέη ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐν καιρῷ πολέμου.

Εὐθυτενὴς ἐντὸς μέλανος ἐπενδύτου, οὗτινος τὴν στιλπνότητα καθίστα καταφανεστέραν λευκὸς ἐκ μουσελίνης λαιμοδέτης, τὸν πώγωνα μόνον προσφάτως ἐξυρισμένος, (διότι οὐδόλως συγκατετίθετο νὰ στερηθῇ τῶν παραγναθίδων, αἵτινες προσέθετον αὐτῷ ὕψος σοβαρὸν καὶ ἐπιβλητικὸν, ὡς ἔλεγεν,) ὁ ὑπηρέτης οὗτος τῇ ἀληθείᾳ ἠδύνατο, ἂν αἱ περιστάσεις δὲν τὸν ἠδίκουν (!) νὰ κατέχῃ θέσιν πολὺ ὑψηλὴν, ἀλλ' ἐν ᾧ διὰ τοῦτο ἐκίνει μεμψιμοίρως τὴν κεφαλὴν, αἴφνης αἱ σκέψεις του διακόπτονται ὑπὸ τοῦ ἀπροσδοκήτως ἐμφανισθέντος κυρίου του, ὅστις οὐχ ἧττον τοῦ ὑπηρέτου ῥομαντικὸς ἔφερεν ἀνὰ χεῖρας δύο φιάλας κατεσκονισμένας ἐκ τῆς πολυκαιρίας. Ἄκουσον, λέγει πρὸς τὸν ὑπηρέτην· ἐννοῶ νὰ φέρητε καὶ ἄλλας φιάλας ἐξ αὐτοῦ τοῦ παλαιοῦ οἴνου· διότι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἐπίσημος· καὶ ταῦτα λέγων ἔτριβε τὰς χεῖράς του συγκεκινημένος καὶ ἀνυπομονῶν. Περιεφέρετο δὲ ἀπὸ δωματίου εἰς δωμάτιον, ἐξετάζων τὸ ὡρολόγιόν του καὶ τέλος μετὰ μυρίους δισταγμοὺς διηυθύνθη εἰς δωμάτιον, ἔνθα ἐκοιμᾶτο ἡ ἡρωὶς τῆς ἡμέρας, χάριν τῆς ὁποίας ὁλόκληρος ἡ οἰκία ἦτο εἰς ἀναστάτωσιν.

Ὁ πατὴρ, ἐπὶ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν ἐρειδόμενος, εἰσῆλθε καὶ ὅλως συγκεκινημένος παρετήρει ἐν ἐκτάσει τὸ ἡμιάνοικτον καὶ ὑπομειδιῶν στόμα τοῦ κοιμωμένου ἀγγέλου, οὗ τὴν ἀφύπνισιν ἀνέμενεν ἐπὶ τοῦ πλησίον ἀνακλίντρου κατακειμένη πολυτελὴς μακρὰ ποδήρης ἐκ πλουσίων τριχάπτων καὶ λευκοῦ ὁλοσυρικοῦ ἐσθῆς, συντροφευομένη ὑπὸ ζεύγους μικρῶν λευκῶν ὑποδημάτων, σκουφέτας, ἣν πλούσιος βαρύτιμος πέπλος ἐκάλυπτε, καὶ ἅπαντα τὰ συλλήβδην παρεπόμενα εἰς πλουσίαν βρεφικὴν ἀμφίεσιν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς βαπτίσεως. Ὁ ἐν ἐκστάσει διατελῶν νεαρὸς πατὴρ ἔμενεν ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ, μέχρι τῆς ἀφυπνίσεως τῆς μικρᾶς Χερουβίμ, ἥτις ὡσεὶ κατανοοῦσα τὴν ἐπίσημον τελετὴν, ἧς ἦτο ἡρωὶς, ἀφῆκε νὰ τὴν ἐνδύσωσιν ἄνευ δυσκολίας, καὶ μετὰ παρέλευσιν στιγμῶν τινων ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκογενειακῆς πομπῆς ὡδηγήθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅθεν ἐξῆλθε χριστιανὴ, φέρουσα τὸ ὄνομα *Μαρία*. Τὸ μυστήριον ἐτελέσθη· ἡ εὐτυχὴς μήτηρ, περιβεβλημένη πολυτελῆ ἐνδυμασίαν, παρελάμβανε παρὰ τῶν χειρῶν τῆς ἀναδόχου τὸν θησαυρὸν τοῦτον, πρὸς ὃν ἀπὸ τοῦδε περιεστρέφοντο πᾶσαι αἱ φροντίδες αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της.

Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινων ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω περιγραφείσης τελετῆς καὶ ἐν ἑσπέρᾳ τινὶ χειμερινῇ, ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ διετέλουν ἐπίσης συγκεκινημένοι καὶ ἀνυπομόνως περιεφέροντο ἔξωθεν δωματίου τινός, τὸ ὁποῖον ἡ μήτηρ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπεσκέπτετο. Ἔλα λοιπόν, Μαρία μου, ἔλεγεν ἀνυπομόνως ὁ πατήρ. Ἀμέσως, πάτερ μου, ἀπήντησεν ἔσωθεν ἡ μελῳδικὴ τῆς κόρης φωνὴ, καὶ παρευθὺς ἡ θύρα ἠνεῴχθη, καὶ κόρη δεκαεπταέτις πλήρης χάριτος. νεότητος καὶ κάλλους ἐνεφανίσθη. Ἡ ὡραία καὶ πλουσία αὐτῆς κόμη εἰς πλοκάμους κεχωρισμένη, περιέστεφεν ὡς μεγαλοπρεπὲς διάδημα τὸ κανονικὸν μέτωπόν της· δύο μέλανες, μεγάλοι καὶ ζωηροὶ ὀφθαλμοὶ, ἐν οἷς ἡ τῆς ψυχῆς μαγεία ἀντηνακλᾶτο, ῥὶς κανονικωτάτη, στόμα δυνάμενον νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ δροσερὸν χαμοκέρασον καὶ ἐφ' οὗ τὸ ἀείποτε πλανώμενον καὶ ὑπολανθάνον μειδίαμα προσέθετεν, ἀγνοῶ τι, τὸ πλῆρες χάριτος καὶ μαγείας, καὶ τέλος τὸ σύνολον ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ τοῦ ζωγράφου καὶ γλύπτου μεγαλουργὸς φαντασία συλλαμβάνει ἐν ὥρᾳ ποιητικῆς ἐκστάσεως, καὶ οὗ ἡ ἀπεικόνισις ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων ἐκείνων τῆς φύσεως, πρὸ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πεζότερος τῶν ἀνθρώπων ἀποκαλύπτεται, παρίστα αὐτὴν ἀληθῆ ἄγγελον. Ὑπὸ τὴν λευκὴν αὐτῆς ἐσθῆτα ὡμοίαζε Νύμφην τινὰ τοῦ Ὀλύμπου, ἥτις λεληθότως διέφυγε τὸ αὐστηρὸν τοῦ φύλακος τῶν Νυμφῶν βλέμμα, ἵνα κατέλθῃ μέχρις ἡμῶν πρὸς ἐξάγνισιν τῆς ἀνθρωπότητος. Θαυμαστικὴ ἐπιφώνησις διέφυγε τοὺς εὐτυχεῖς τῆς κόρης γεννήτορας, ὧν ἕκαστος ἰδίᾳ προσεπάθει νὰ διαλάθῃ τὸ ἐταστικὸν αὐτῆς βλέμμα. Τέλος ὁ πατὴρ προσφέρει τὸν βραχίονα εἰς τὴν λευχείμονα κόρην, ἥτις ἦν ζωντανὴ ἀπόδειξις τῆς εὐτυχοῦς τῶν γονέων αὐτῆς συμβιώσεως καὶ ἠθικὴ ἱκανοποίησις ἐκτελέσεως μακρᾶς σειρᾶς ἐπιπόνου μὲν ἀλλὰ προσφιλοῦς πατρικοῦ καθήκοντος. Ἡ εὐτυχὴς αὕτη στιγμὴ, καθ' ἣν ὑπερηφάνως ὁ πατὴρ ὡδήγει τὸ ἀγλάϊσμα τοῦ οἴκου του εἰς τὸν κόσμον, ἡ πρώτη αὕτη ἑσπερὶς, καθ' ἣν ἡ κόρη μεταβαίνει ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἀγνότητος εἰς τὴν πλήρη θελγήτρων, ἀλλὰ καὶ ἀκανθῶν τῆς νεανικῆς ἡλικίας περίοδον, ἡ στιγμὴ αὕτη, λέγομεν, ἀποζημιοῖ αὐτὸν δι' ὅσας πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεις ἠσθάνθη καθ' ὅλον του τὸν βίον.

Τρία ἔτη συμπληροῦνται ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ταύτης καὶ πάλιν ἐπανευρίσκομεν τοὺς δύο συζύγους ἐν τῇ πολυτελῶς διακεκοσμημένῃ αἰθούσῃ αὐτῶν, ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς ηὐλόγησε τοὺς γάμους τῆς κόρης τῶν εὐτυχῶν γονέων, καὶ ὅθεν οἱ τελευταῖοι τῶν προσκεκλημένων ἀπέρχονται, ἀφίνοντες αὐτοὺς μόνους, κρύπτοντας ὑπὸ προσπεποιημένον μειδίαμα τὴν θλῖψιν καὶ ἀθυμίαν των.

Ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις ταύτας ἡ σύζυγος ἀποσύρεται τῆς αἰθούσης ἵνα ἐκδυθῇ.

Ὁ πατὴρ, μείνας μόνος καὶ σπογγίσας λάθρα τὰ ἀπὸ τῶν βλεφάρων του ἀκουσίως ῥεύσαντα δάκρυα, διευθύνεται πρὸς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον, ἔνθα πρὸ εἰκοσαετίας εἴδομεν αὐτὸν συγκεκινημένον πρὸ τοῦ κοιμωμένου βρέφους. Ἀλλὰ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις του ὅταν εἶδε τὴν σύζυγόν του γονυκλινῆ πρὸ τῆς κλίνης, ἐν ᾗ ἀτημελῶς ἦν ἐρριμένη λευκὴ νυμφικὴ ἐσθῆς, θερμὴ ἔτι ὑπὸ τῆς ἀρωματώδους τῆς θυγατρός της πνοῆς καὶ πρὸ μικροῦ ἀντικατασταθείσης ὑπὸ φαιᾶς ὁδοιπορικῆς τοιαύτης. Παρέκειτο δὲ τῇ κλίνῃ ταύτῃ καὶ ὁ λευκὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς πέπλος καὶ τὰ λευκὰ χειρόκτια, ἐρριμμένα πάντα ταῦτα τῇδε κἀκεῖσε ἐν ἀταξίᾳ, μαρτυροῦσῃ τὴν σπουδὴν τῆς πρὸ ὀλίγου ἀπελθούσης.

Μετὰ σπουδῆς λοιπὸν ἀφῆκε τὴν πατρικὴν ἑστίαν ἡ προσφιλὴς μικρά. Σπεύδουσα ἀπεχωρίσθη τῶν λατρευόντων αὐ-

τὴν γονέων, ἵνα μετ' ἀγνώστου εἰς ἀγνώστους ἀναχωρήσῃ χώρας.

Τοιοῦτος ὁ προορισμὸς τοῦ τέκνου σας, φίλαι ἀναγνώστριαι. Μὴ μέμφεσθε ποσῶς διὰ τοῦτο τὸν κλέπτην ἢ τὴν κλέπτριαν τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων σας, ἀλλὰ καταβάλλετε πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως μορφώσητε τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν κατάλληλον διὰ τὴν ξένην ἢ τὸν ξένον τῆς καρδίας των κυριάρχον, ὅστις δὲν θὰ ἔχῃ ἴσως τὴν ἰδικήν σας μακροθυμίαν, ἵνα τὰ πάντα βλέπῃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας καὶ τὰ πάντα συγχωρῇ.

ΡΗΑΤΙΑ

Ἡ φιλόσοφος αὕτη Ἑλληνὶς ἐγεννήθη κατὰ τὸ 370 π.Χ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ὁ πατὴρ αὐτῆς Θέων, διάσημος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μαθηματικὸς, ἐμύησεν αὐτὴν εἰς τὰ ὑψηλὰ τῆς ἐπιστήμης του μυστήρια. Ἡ γυνὴ αὕτη, ἥτις κατὰ τὴν εὐφυΐαν, φιλομάθειαν καὶ παιδείαν διεκρίνετο μεταξὺ τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διήκουσεν ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων εἰς Ἀθήνας, ἔνθα παρ' ὅλων ἐπηνεῖτο καὶ ἐθαυμάζετο.

Μετὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπάνοδον αὐτῆς, διήγειρε τὸν θαυμασμὸν καὶ εἵλκυσε τὴν λατρείαν τῶν συμπολιτῶν της διὰ δημοσίων ὁμιλιῶν καὶ μαθημάτων, παρ' ὧν τοσαύτας ἠρύσατο ὠφελείας τὸ Ἀλεξανδρινὸν κοινόν.

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν αὐτῆς ὑπῆρξε καὶ ὁ μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος Συνέσιος, ὅστις διετήρησε πάντοτε πρὸς τὴν γυναῖκα ταύτην, καίτοι ἐθνικὴν, σέβας καὶ εὐγνωμοσύνην ἀμείωτον. Ἓν τινι πρὸς αὐτὴν ἐπιστολῇ του ἔλεγε: «Χάριν σοῦ καὶ μόνης ἤθελον εὐχαρίστως ἐγκαταλείψει τὴν πατρίδα μου, ὦ μῆτέρ μου, ἀδελφή μου, διδάσκαλέ μου, εὐεργέτις μου, ἐὰν εἶχον τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.»

Φίλη στενὴ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας Ὀρέστου, ὅστις προσεπάθει παντοιοτρόπως νὰ περιορίσῃ τὰς ἀπολύτους κυριαρχικὰς τοῦ ἐπισκόπου Ἁγίου Κυρίλλου τάσεις, ἐσυκοφαντήθη παρ' αὐτοῦ ὡς ἐπικίνδυνος τοῦ χριστιανισμοῦ ἐχθρά. Ἡμέραν δέ τινα, καθ' ἣν ἡ δυστυχὴς Ὑπατία ἐξήρχετο εἰς περίπατον ἐπὶ τοῦ πολυτελοῦς ἅρματός της, κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν της, καὶ συλληφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν εἰς μυρία διεμελίσθη τεμάχια.

Τὰ δὲ ἄμορφα καὶ ἠκρωτηριασμένα αὐτῆς μέλη ἐκομίσθησαν ἐν πομπῇ καὶ ἀλλαλαγμῷ πρὸς τὸν ἄσπονδον αὐτῆς ἐχθρὸν Κύριλλον. Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 45 ἐτῶν περίπου.

Ἐκ τῶν ἀστρονομικῶν καὶ γεωμετρικῶν ἔργων αὐτῆς διεσώθη μόνον εἷς *Κανὼν*, ἤτοι ἀστρονομικὸς πίναξ.

Ἄννα Γ. (ἐκ Κων]πόλεως.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΘΗΝΑ

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει· ἔλεγον, λέγουσι καὶ θὰ λέγωσιν. Ἐπειδὴ δέ τινες τῶν λεγουσῶν αὐτὸ ἀγνοοῦσιν ἴσως τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἀρετὰς καὶ ἰδιότητας τὰς ἀποδιδομένας εἰς τὴν σοφὴν τοῦ Διὸς θυγατέρα καὶ τὰ ἐκ τούτων προκύπτοντα πολλὰ καὶ διάφορα ὀνόματα, διὰ ταῦτα θέλομεν παραθέσει κατάλογον τοιούτων ὀνομάτων, ἃ πολλαχόθεν συνελέξαμεν, ἐξιστοροῦσαι συγχρόνως ἐν ὀλίγοις τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν γέννησιν καὶ βιογραφίαν τῆς θεᾶς.

Γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν θεὰ τῆς σοφίας ἐξελθοῦσα τῆς κεφαλῆς τοῦ παντοδυνάμου θεοῦ Διὸς, ὅστις καταβροχθίσας τὴν Μέτιδα, τὴν προσωποποίησιν ταύτην τῆς σοφίας, ᾐσθάνθη ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἐκ τούτου δυσπεψίας ἀφόρητον κεφαλαλγίαν. Προσεκάλεσε λοιπὸν τὸν θεὸν τοῦ πυρὸς Ἥφαιστον, ὅστις τῇ διαταγῇ αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἐπέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σφοδρὸν διὰ πελέκεως κτύπημα. Πάραυτα ὁ ἐγκέφαλος διεσχίσθη εἰς δύο, καὶ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ὁπλοφοροῦσα ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ, ἧς ἡ ἐμφάνισις ἐσκίασε τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, καὶ τὸ πρῶτον αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου βῆμα παρήγαγεν ἐν αὐτῷ σεισμὸν σφοδρότατον, ἔκαμε τὴν γῆν νὰ τρέμῃ καὶ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ ὕδατα νὰ ἀναβράσωσι. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν αὕτη ἐγεννήθη, ὁ Ἀπόλλων εἰς τιμὴν αὐτῆς ἵδρυσε ναὸν ἐν Ῥόδῳ, ἐν ᾧ μεγαλοπρεπεῖς διέταξε θυσίας. Ὁ πατὴρ τῶν Θεῶν Ζεὺς, ἵνα ἀνταμείψῃ τοὺς μετασχόντας καὶ διοργανίσαντας τὰς τιμὰς ταύτας, ἔρριπτεν ἐπ' αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν τελετῶν χρυσῆν βροχήν.

Ἡ Ἀθηνᾶ γεννηθεῖσα ἐκ τοῦ εὐγενεστέρου καὶ ὑψηλοτέρου ὀργάνου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἐνεπιστεύθη παρ' αὐτοῦ εἰς τρεῖς τροφοὺς θυγατέρας τῆς Ὠγυγίας, ὀνομαζομένας Αὐλίδα, Ἀλαλκομένιαν καὶ Τελεῖδα· παιδαγωγοὶ δὲ ἐχρησίμευσαν αὐτῇ ὁ Ἀλαλκομήδης καὶ ὁ Τρίτων· τὰ εἰς τὸ φῦλόν μας ἀναγόμενα ἔργα ἐδιδάχθη ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τῆς Δεδάλης καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὴν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ παρὰ τὸν Δία θέσιν αὐτῆς.

Ὁ Ζεὺς, φοβούμενος μὴ ἄλλος τις καταλάβῃ παρὰ τῇ Ἀθηνᾷ τὴν ἑαυτοῦ θέσιν, συνήνεσεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς τοῦ νὰ μείνῃ ἄγαμος, μεθ' ὅλας τὰς ἐπιμόνους τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἡφαίστου πρὸς αὐτὴν ἐπιθέσεις καὶ παρακλήσεις, ἂν καὶ κατὰ τὰς διαδόσεις μετὰ τοῦ τελευταίου τούτου ἡ Ἀθηνᾶ ἐγέννησε τὸ τέρας Ἐριχθόνιον. Ἡ Ἀθηνᾶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς τὰς ὡραίας τέχνας· εἰς αὐτὴν ἀποδίδεται ἡ παρὰ τῶν Θεῶν ἐπινόησις τῆς γραφῆς, ζωγραφικῆς καὶ ποικιλτικῆς· ἐδίδαξε τὴν Πανδώραν, πρὶν ἢ κατέλθῃ αὕτη εἰς τὴν γῆν, τὴν ὑφαντικὴν, τὴν ποικιλτικὴν, τὴν ῥαπτικὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τριχάπτων.

Ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ διεφιλονίκουν ἀλλήλοις τὴν τιμὴν τῆς ὀνομασίας τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν· ἀπεφασίσθη δὲ, ὅτι νικητὴς ἤθελεν ἐξέλθει καὶ δώσει τὸ ὄνομά του εἰς τὴν πόλιν ὅστις κάλλιον τοῦ ἄλλου ἤθελεν ἐπινοήσει ὠφέλιμόν τι δι' αὐτήν. Ὁ Ποσειδῶν κτυπήσας τὴν γῆν διὰ τῆς τριαίνης του ἐξήγαγε τῶν σπλάγχνων αὐτῆς μεγαλοπρεπῆ ἵππον, ὀνομασθέντα Σκύφιον, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ δένδρον ἐλαίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐλαία ἔλαβε τὸ βραβεῖον, ἀφοῦ ἡ πόλις μας ἐβαπτίσθη μὲ τὸ ὄνομα τῆς θεᾶς.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

«Πόσον δύσκολος ἡ ὑπηρεσία ἐν Ἀθήναις! δὲν δύναταί τις νὰ ἦναι οὔτε ἓν λεπτὸν ἥσυχος» ἔλεγεν ἡ κυρία Α πρὸς τὴν φίλην της κυρίαν Β.

Φαντάσου! εἶμαι καταδεδικασμένη νὰ ὑπηρετῶμαι μόνη· ὁ σύζυγός μου κατεδυσηρεστημένος φεύγει τὸ πρωΐ, ἵνα ἐπιστρέψῃ τὴν νύκτα, ἀφοῦ, ἐννοεῖς, δειπνήσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Τί ἀδιάκριτοι καὶ ἐγωισταὶ αὐτοὶ οἱ ἄνδρες!! Βλέπει ὅτι ὑποφέρω, βασανίζομαι, κοπιάζω καὶ ἐν τούτοις ἡ γκρίνια δὲν λείπει. Τί ἀκαταστασία εἶναι αὐτὴ, φωνάζει αἰωνίως· δὲν εὑρίσκει τις ἓν κάθισμα κενὸν νὰ καθήσῃ.

Καὶ σοὶ συμβαίνει συνεχῶς τοῦτο; ἐρωτᾷ ἡ κ. Β.

Ὦ!! φιλτάτη μου· τὰ τρία τέταρτα τοῦ χρόνου εἶμαι ἄνευ ὑπηρετρίας· δὲν κατώρθωσα εἰσέτι νὰ εὕρω μίαν, ἥτις νὰ γνωρίζῃ τὰ καθήκοντά της. Ἡ μὲν ἔχει αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν, ἡ ἄλλη ἐκείνην· ἔξω λοιπὸν ἀμέσως, ἔξω!!

Ναί, λέγει ἡ κυρία Β... ἀλλὰ τίς ὑποφέρει πλειότερον; ἐκεῖναι ἢ σύ;

Ὑποφέρω, ναί! ἐπαναλαμβάνει ἡ κ. Α...ἀλλὰ τί νὰ κάμω;

Καὶ δὲν ὑποφέρεις μόνον σύ, ἀλλὰ καὶ ὁ σύζυγός σου καὶ τὰ τέκνα σου. Δὲν ἔχει οὕτως; ἐρωτᾷ ἡ Β.

Βεβαίως, ἀπαντᾷ ἡ πολυπαθής μας κ. Α. ἀφοῦ ἀναγκάζομαι νὰ ἐμποδίζω τὴν θυγατέρα μου ἀπὸ τὴν μελέτην της, διὰ νὰ μὲ βοηθῇ. Οὖσα δὲ αἰωνίως ἀπησχολημένη, δὲν κατορθώνω ποτὲ νὰ βοηθήσω καὶ τὰ μικρά μου εἰς τὴν μελέτην των, ἅτινα οὐδὲ νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον ἐγκαίρως καὶ καθαρὰ δύνανται.

Φρονεῖς λοιπόν, λέγει ἡ κ. Β. διακόπτουσα τὸν ὁρμητικὸν τοῦτον τῶν παραπόνων χείμαρρον, ὅτι πταίουσι μόνον αἱ ὑπηρέτριαι εἰς τοῦτο;

Βεβαίως ἡ μία εἶναι αὐθάδης, ἡ ἄλλη ἐπίμονος, ἡ τρίτη ἀκατάστατος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἀλλὰ, φιλτάτη μου, διατί δὲν προσπαθεῖς διὰ τοῦ καλοῦ τρόπου νὰ συμβιβάζῃ μὲ τὸν χαρακτῆρα ἑκάστης, καὶ τοιουτοτρόπως ἀποφεύγεις ὅλα αὐτὰ τὰ βάσανα τὰ ὁποῖα μοὶ ἀπηρίθμησας;

Πῶς, λέγει ἡ κ. Α μετ' ἀγανακτήσεως, πρέπει ἡ κυρία ἥτις πληρόνει τὸν παρᾶ της, νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν χαρακτῆρα τῆς δούλης, ἢ τἀνάπαλιν;

Πρῶτον, φίλη μου, ἐπιλέγει ἡ κ. Β. ἡ ὑπηρέτρια δὲν πληρόνεται ἀπὸ ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ διότι ἐργάζεται· καὶ ἔχομεν ἴσως ἡμεῖς πλειοτέραν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας της, ἢ ἐκείνη τῶν χρημάτων μας· δεύτερον ὡς ἄνθρωπος ἔχει καὶ αὐτὴ τὰ ἐλαττώματά της, ὡς καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ἡ ἐντελῶς παρημελημένη ἀνατροφή της ἐμποδίζει αὐτὴν νὰ συναισθανθῇ, ὅτι ἔχει ἄδικον καὶ διορθωθῇ. Ἔπειτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἀπότομος τρόπος μας τὴν κάμνει χειροτέραν. Διατί λοιπὸν νὰ μὴ λαμβάνωμέν ποτε τὸν κόπον νὰ μεταχειριζώμεθα αὐτὰς ἠπίως καὶ μητρικῶς, ἵνα, ἐλκύουσαι τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην των, κατορθώσωμεν διὰ τῆς πραότητος νὰ σχηματίσωμεν αὐτὰς κατὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν καὶ ἀπαλλαγῶμεν τοῦ Ἐφιάλτου τούτου, ὅστις τῇ ἀληθείᾳ κατέστη πληγὴ τῆς οἰκογενείας, χαλαροῦσα τὴν οἰκογενειακὴν ἡσυχίαν;

Μαρία Δ.

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

Ἡ ἀποφοιτήσασα τῆς Σχολῆς κόρη, ἐὰν δὲν ἐξακολουθήσῃ κατ' οἶκον τακτικὰς σπουδὰς, ὀφείλει νὰ ῥυθμίσῃ τὰς ὥρας της εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ πλήττῃ ἢ μὴ συνειθίζῃ εἰς τὴν ὀκνηρίαν.

Ἐγειρομένη τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ὥραν, καθ' ἣν ἐξηγείρετο καὶ ἐνόσῳ ἦτο μαθήτρια, τουτέστι περὶ τὴν 7ην, θέλει ἀμέσως ἀσχοληθῇ εἰς ἐπίστρωσιν τῆς κλίνης της, ἥν, ἐννοεῖται, ἀφίνει νὰ ἀερισθῇ, καὶ μετὰ τοῦτο θέλει διευθετήσει καὶ τακτοποιήσει τὸ δωμάτιόν της, οὗ ἡ ἐπίπλωσις καὶ διακόσμησις ὀφείλει νὰ παρέχῃ τύπον ἐπιμελημένης ἁπλότητος, καὶ φιλοκαλίας.

Μετὰ τοῦτο θέλει ἀσχοληθῇ εἰς ἀνεπίληπτον καὶ τακτικὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως ἐνδυθῇ καὶ εὐπρεπισθῇ κοσμίως, καθαρῶς καὶ ἁπλῶς.

Ὁ καλλίτερος στολισμὸς τῆς κόρης εἶναι ἡ ἁπλότης, συνοδευομένη πάντοτε ὑπὸ τῆς καλλαισθησίας. Ἡ νέα δεκαεξαέτις κόρη, ἡ φέρουσα φόρεμα ἀνωτέρας τῶν 50 δραχ. ἀξίας, ἀναντιρρήτως εἶναι ἀφιλόκαλος δύσμορφος ἢ πλήρης ἐλαττωμάτων· προσπαθεῖ δὲ διὰ πολυποικίλων καὶ βαρυτίμων φορεμάτων νὰ κρύψῃ τὴν δυσμορφίαν τοῦ σώματος ἢ τῆς ψυχῆς αὐτῆς. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν κόρην ἐκείνην ἥτις δὲν ἀρκεῖται εἰς τὸν στολισμὸν τῆς νεότητος, τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς ἀθωότητος.

Μετὰ τὸν εὐπρεπισμὸν αὐτῆς, ὅστις, ἐννοεῖται, δὲν θὰ περιορίζηται μόνον εἰς τὴν διευθέτησιν τῆς κόμης καὶ τῆς ἐσθῆτος, ἀλλ' εἰς γενικὸν τοῦ σώματος λουτρὸν, εἰς ἐπιμελημένην καθαριότητα τῶν ὤτων καὶ τῶν ὀνύχων (περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς καθαριότητος τῆς γυναικὸς θέλομεν γράψει προσεχῶς ἐν ἐκτάσει) θέλει προγευματίσει, βοηθήσει τὴν μητέρα της εἰς τακτοποίησιν τοῦ ἰδίου δωματίου καὶ εἰς τὰς διαταγὰς ἃς αὕτη ἔχει νὰ δώσῃ περὶ προγεύματος.

Μετὰ ταῦτα θέλει ἀσχοληθῇ εἰς μελέτην διώρον, οὐχὶ βεβαίως μυθιστορήματός τινος, ἀλλὰ πρὸς αὔξησιν τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν αὐτῆς γνώσεων, προτιμῶσα πάντοτε τὸν κλάδον ἐκεῖνον εἰς ὃν ἐπέδιδε ἀπὸ τῆς μαθητικῆς αὐτῆς ἡλικίας· ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ εἰς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, αἵτινες τόσον χρήσιμοι καὶ ἀναγκαῖαι εἶναι. Ἐὰν ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ θέσις τῆς οἰκογενείας αὐτῆς ἐπιτρέπουσιν αὐτῇ τὴν ἐκμάθησιν ὡραίων τεχνῶν, τότε μὴ ἀκολοθοῦσα τὴν ὑπὸ τοῦ συρμοῦ ἐπιβαλλομένην καὶ καθιερωθεῖσαν ἐκμάθησιν τῆς μουσικῆς, θέλει προτιμήσει νὰ ἐξετάσῃ τὰς κλίσεις της καὶ ἀναλόγως ἐπιδοθῇ πρὸς τὴν ζωγραφικὴν, γλυπτικὴν, τορνευτικὴν, ὧν ὥρα μελέτης θεωρεῖται πάντοτε ἡ μ. μ.

Καὶ ὁ περίπατος; ὁ περίπατος θὰ γείνῃ ὅταν ἡ μήτηρ δύνηται καὶ θέλει· δέν μοι ἀρέσκει ποσῶς ἡ νέα κόρη, ἥτις ἔχει τὴν ὡρισμένην της ὥραν διὰ τὸν περίπατον.

Ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῇ ἡ ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων, ἐκτὸς εἰς τὰς συγγενικὰς ἢ πολὺ σχετικὰς οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ πάλιν συνοδευομένη ὑπὸ τῆς μητρός.

Αἱ ἀπογευματιναί της ὧραι θὰ διανέμωνται ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν ὡραίων τεχνῶν, τῆς ποικιλτικῆς καὶ τῆς ῥαπτικῆς. Ὅπου ὑπάρχει νέα κόρη, ἡ ῥάπτρια δὲν ἔχει θέσιν. (εἰς τοῦτο θὰ ἐπανέλθωμεν).

Τὴν ἑσπέραν θέλει μένει εἰς τὴν αἴθουσαν μετὰ τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν, ἀσχολουμένη ἢ εἰς χειροτέχνημα, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἀπαιτεῖ προσοχὴν καὶ προσήλωσιν, ἢ εἰς ἀνάγνωσιν ψυχαγωγὸν καὶ τερπνήν.

Πρὸ τῆς ἑνδεκάτης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατακλιθῇ, ἀλλ' οὔτε ἡ ἐν τῇ κλίνῃ ἀνάγνωσις ἐπιτρέπεται ὡς κακὰς συνεπαγομένη συνεπείας. Α. Σ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐψηφίσθη ἐν τῇ Βουλῇ τὸ σύνολον τοῦ περὶ καπνοῦ καὶ καπνοκοπτηρίων νομοσχεδίου διὰ ψήφων 82 κατὰ 41. — Ἐπεψηφίσθη ἐπίσης εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ δασμολογικὸν νομοσχέδιον διὰ ψήφων 81 κατὰ 25.

ΓΑΛΛΙΑ

Ὁ δημοκρατικὸς κ. Ribot ἐξελέγη βουλευτής.—Ὁ στρατηγὸς Φὰρ, πρώην ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἀπεβίωσε.—Διαψεύδεται ἡ εἴδησις περὶ συμμαχίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσσίας.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ ἀνάκτησις τῆς Σαατῆς ἀπεφασίσθη, συνεπῶς νέαι ἐπικουρίαι ἀποστέλλονται εἰς Μασσάβαν· τοῦτο δὲν ἐβελτίωσε τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργείου, ὅπερ κατὰ τὰ ἀδόμενα κλονίζεται. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Κρίσσης θὰ μετάσχῃ τοῦ νέου ὑπουργείου.—Ἡ χολέρα ἐξακολουθεῖ ἐν Κατάνῃ.—Διαδίδεται, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀνανεώσεως τῆς συνθήκης μεταξὺ Ἰταλίας, Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, ἡ Τρίπολις παραδοθήσεται τῇ Ἰταλίᾳ.

ΑΓΓΛΙΑ

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ἀπῆλθεν εἰς Βερολῖνον, ὅπως παραστῇ κατὰ τὰς γενησομένας τελετὰς ἐπὶ τῇ ἐννενηκονταετηρίδι τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.— Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν τὴν εἴδησιν, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τριπούπης ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Κόβδεν» ἐπίτιμον αὐτοῦ μέλος.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Τίζα λεχθέντα ἐν τῇ βουλῇ, ἡ ἐλπὶς περὶ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ηὔξησε μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν στρατιωτικῶν πιστώσεων.—Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπεφάσισε νὰ ὀχυρώσῃ τὴν Βιέννην.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁ Σουλτάνος εἰς μίαν μετὰ τοῦ κ. Νελιδὼφ συνέντευξιν εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς λύσις τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος ἤθελεν ἐπέλθει, ἐὰν ἡ Ῥωσσία ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Τουρκίας ἐπρότεινον ὑποψήφιόν τινα διὰ τὸν θρόνον τῆς Βουλγαρίας.

ΡΩΣΣΙΑ.

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἡ διὰ αὐτοκρατορικοῦ ὀυκαζίου συμπλήρωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ἁπάντων τῶν συνταγμάτων.—Παμπληθεῖς ἐνεργοῦνται προσωποκρατήσεις ἐν Πετρουπόλει. Τὸ Λύκειον τῶν γυναικῶν ἐκλείσθη. —Ἄδεται, ὅτι πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐθανατώθησαν.—Ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστὰν κηρύττει τὸν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ῥωσσίας, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι οἱ Ῥῶσσοι προχωροῦσι πρὸς τὰ Ἀφγανικὰ μεθόρια.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Διαδίδεται ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνανεώσεως τῆς συμμαχίας τῶν τριῶν αὐτοκρατοριῶν, ἥτις λήγει τὸν προσεχῆ Μάϊον. Ἡ συμμαχία εἶναι δυνατή, λέγει ἡ ἐφημερὶς τῆς Μόσχας, μόνον ἐὰν ἡ Αὐστρία παραιτηθῇ τῶν ἀξιώσεών της ἐπὶ τοῦ Αἵμου, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἱστορικὴν αὐτῆς ἀποστολὴν ἐν τῇ κεντρῴᾳ Εὐρώπῃ.—Ἐτελέσθησαν καθ' ἅπαξαν τὴν Γερμανίαν ἐνθουσιωδῶς καὶ μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ ἐπισημότητος αἱ ἐπὶ τῇ ἐννενηκονταετηρίδι τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τελεταί. — Ἡ Γερμανία ἀπεποιήθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐν Παρισίοις γενησομένην ἔκθεσιν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Διαδίδεται ἐν Σοφίᾳ, ὅτι οἱ Ἕλληνες τῶν μεθορίων ἑτοιμάζουν ἐπανάστασιν ἐν Μακεδονίᾳ. —Ἐξωρίσθησαν οἱ κ.κ. Γρούτεφ, Βένδερεφ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ πολῖται· τὰ κυριώτερα δὲ πρόσωπα τοῦ κόμματος Ζαγκὼφ κατακρατοῦνται εἰς τὰς ἐν Σοφίᾳ φυλακάς. Ὁ κ. Ῥαδοσλαφὼφ περιοδεύει ἀνὰ πᾶσαν τὴν Βουλγαρίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ καταρτισμοῦ κομητάτων πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ καθεστῶτος ἐν Βουλγαρίᾳ. Ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἀποστέλλεται κατεσπευσμένως εἰς Πύργον καὶ Βάρναν· λέγεται δὲ, ὅτι τάχιστα συγκαλεῖται ἡ Σοβράνιε.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πρὸς τὰς ἀξιοτίμους συναδέλφους, αἵτινες εὐηρεστήθησαν νὰ μνημονεύσωσιν εἰς τὰς στήλας αὐτῶν τὴν ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν, ἐκφράζομεν διὰ τοῦτο τὰς εὐχαριστίας μας καὶ διὰ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς ὕλης καὶ διὰ τὰς ὑποδεικνυομένας ἡμῖν ἐλλείψεις πρὸς διόρθωσιν. Ἔχουσαι ἀρκετὴν συναίσθησιν τῆς ἀδυναμίας ἡμῶν διὰ τὸ ἔργον ὅπερ ἀνελάβομεν, ἀποδεχόμεθα εὐγνωμόνως τὰς συμβουλὰς καὶ μάλιστα ἐγκρίτων συναδέλφων.

— Ἡ κυρία Σοφία Σλῆμαν συνεκάλεσεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ἱκανὸν κόσμον ἐκ τῶν λογίων, ἐν οἷς καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐνταῦθα ἐκ τῆς δανικῆς ἀποστολῆς φιλολόγους καὶ ἀρχαιολόγους.

— Κατ' αὐτὰς ἐτελέσθησαν εἰς Παρισίους οἱ γάμοι τῆς Κας Χριστίνας Νίλσον, διασήμου ἐκ Σουηδίας ἀοιδοῦ, μετὰ τοῦ κόμητος Κάζα δὲ Μιράνδα, πρώην βουλευτοῦ καὶ ὑπασπιστοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Ἱσπανίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἀπέστειλε πρὸς τὴν πρώην ἀοιδὸν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

«Ἐπιτρέψατέ μοι, Κυρία, νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ ἀπὸ καρδίας συγχαρητήριά μου διὰ τὸν γάμον σας μετὰ τοῦ κόμητος Κάζα δὲ Μιράνδα. Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θέλετε λησμονήσει διὰ τοῦτο τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα σας.

«Ἡ βασίλισσα μὲ ἐπιφορτίζει νὰ σᾶς προσφέρω τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια της μετὰ τῶν ὁποίων σᾶς παρακαλῶ, Κυρία μου, νὰ μὲ θεωρῆτε πάντοτε ὡς τὸν ἀφωσιωμένον ὑμῖν.» **Ὀσκάρ.**

— Τὴν παρελθοῦαν κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς ὡραίας καὶ καλῆς δεσποινίδος Εὐαγγελίας Κοντοπούλου μετὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ κ. Γ. Μαυρογιάννη.

— Ἀφίκετο ἐκ Ναυπάκτου ἡ ἀξιότιμος Κυρία Βασιλικὴ Ἀθανασιάδου.

— Ἡ βασίλισσα τῆς Ἱσπανίας ἐδωρήσατο εἰς τὸν Πάπαν πολύτιμον δακτυλίδιον.

— Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ἀναμένεται περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Μεχάδιας, κατερχομένη ἐκ Πέστης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κορίνθου ἡ κ. Ἰ. Δελιγιάννη μετὰ τῶν δύο θυγατέρων αὐτῆς.

—Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου ἡ δεσποινὶς Καίτη Π. Σούτσου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 14 ἐτῶν ἡ νεᾶνις Εὐφροσύνη Δημητροπούλου. Εἴη ὁ Θεὸς παρήγορος πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς αὐτῆς γονεῖς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Γυναῖκες ἀστρονόμοι.

Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ὑπάρχουσι δύο γραφεῖα γυναικῶν, ἀσχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμούς. Εἰς αὐτὰς ἀνετέθη ἡ μελέτη καὶ ἐξέτασις τῶν ἀστρονομικῶν ὑπολογισμῶν τῆς πιθανῆς διαβάσεως τοῦ πλανήτου τῆς *Ἀφροδίτης*.

Ἐσχάτως μετὰ δεκαπεντάμηνον ἐργασίαν, ἧς μέσος ὅρος ἦν δεκάωρος ἡμερησία τοιαύτη, ὑπέβαλον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἐκ 32,000 σελίδων ἀποτελούμενον σύνολον τῆς μηνιαίας ἐργασίας αὐτῶν, ἥτις τυγχάνει σχεδὸν ἄπταιστος. Ἄλλως τε καὶ ἀπὸ πολλοῦ παρετηρήθη, ὅτι ἡ γυνὴ μεταχειρίζεται τὸ μικροσκόπιον μετὰ πολὺ περισσοτέρας λεπτότητος καὶ εὐστοχίας ἢ ὁ ἀνήρ.

Ἔκθεσις τοῦ Συλλόγου τῶν ζωγράφων καὶ γλυπτῶν Κυριῶν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἑλκύει τὴν ἐκλεκτοτέραν κοινωνίαν τῶν Παρισίων εἰς τὸ ἐν τοῖς Ἠλισίοις πεδίοις κείμενον μέγαρόν της.

Θαυμάζονται ἰδίᾳ καὶ μεγάλως ἐπαινοῦνται ἐκ τῆς ζωγραφικῆς τὰ ἔργα τῆς πρηγκιπέσσης Σύλλα, τῆς δουκίσσης Δὲ Λουΐν, τῆς Κ. Πεϊρὸλ Μπονέρ, τῆς Κ. Ρονὲρ, τῆς δεσποινίδος Ε. Λεβίλλης, τῆς κομίσης Σαφώλ· μετ' ἐξαισίας δὲ καὶ ἰδιαζούσης χάριτος ἀπεικονίζεται τὸ Φθινόπωρον, τὰ Χρυσάνθεμα καὶ τὸ Πέδιλον τῶν Χριστουγέννων ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Δὲ Σουσερί.

Ἡ ἐπεξεργασία τῆς προτομῆς τοῦ ἀποθανόντος στρατηγοῦ Πιτιέ ἀνετέθη εἰς τὴν διάσημον γλύπτριαν, δεσποινίδα Ἀμαλίαν Κολομπιέ, τῇ αἰτήσει τοῦ προέδρου τῆς Γ. Δημοκρατίας.

Συμβουλαί.

Ὁ ζωμὸς τοῦ κρέατος, ὁ τοσοῦτον φημιζόμενος καὶ τόσον λαμπρὰς παρέχων ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ σώματος ἐν ἡλικίᾳ προκεχωρημένῃ, δύναται νὰ καταστῇ τὰ μάλα ἐπιζήμιος, παρεχόμενος εἰς τὸν παῖδα πρὸ τοῦ 15ου τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μηνός.

Διότι ὁ ἰσχυρότερος καὶ πυκνότερος ζωμὸς εἶναι πολὺ περισσότερον ἀρωματισμένον ὕδωρ ἢ θρεπτικὴ οὐσία.

Ἐξ ἐπανειλημμένων δοκιμασιῶν ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ δυνατώτερος ζωμὸς ἐμπεριέχει μόνον τὸ 1/3 θρεπτικῆς οὐσίας ἴσου ποσοῦ γάλακτος. Ἵνα λοιπὸν ἀντικαταστήσητε ἐν ποτήριον καλοῦ γάλακτος θὰ προσφέρητε εἰς τὸ μικρόν σας μίαν ἀπέραντον σουπιέραν ζωμοῦ, ὅστις δύναται νὰ ἔχῃ ὀδυνηρὰς διὰ τὴν ὑγείαν του συνεπείας· διότι, ὅσον καλῶς καὶ ἂν ἀποσταλαχθῇ οὗτος, ἐμπεριέχει πάντοτε ποσότητα λίπους, ἥτις, μὴ χωνευομένη καλῶς ὡς ἐκ τῆς ἀδυναμίας τοῦ στομάχου, μένει στάσιμος ἐν τῷ ὀργανισμῷ, καταστρέφουσα πολλάκις τὴν ὑγείαν τοῦ μικροῦ καὶ ἀπὸ ὑγιοῦς εἰς ῥαχιτικὸν μεταβάλλουσα αὐτό.

Μόνον λοιπὸν κατὰ τὸν 15ον μῆνα ἀναμιγνύετε τὸν ζωμὸν μετὰ τοῦ γάλακτος καὶ θέλετε παρέχει εἰς τὸ τέκνον σας τροφὴν ὑγιᾶ καὶ εὔπεπτον.

Γυναικεῖος στολισμός.

Ἡ ἄφιξις τῆς λάλου χελιδόνος ὑπενθυμίζει ἡμῖν τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς μεταβολῆς τῆς ἀτμοσφαίρας τροποποίησιν τῆς ἐνδυμασίας ἡμῶν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἀγαπητὴ ἀναγνώστρια, δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε ἀδιακρίτως ὅλα τὰ χρώματα, ἰδίως, ἐννοεῖται, τὰ προσθέτοντα εἰς τὴν καλλονήν σας ζωὴν καὶ χάριν· διὰ τὰ μικρά σας νέον ὕφασμα τὴν τοῦ οὐρανίου τόξου ἀπομιμούμενον ποικιλίαν, καὶ ἐν σχεδίῳ Σκωτικοῦ (Ecossais) ὑφάσματος περιπλεκόμενον εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ συρμοῦ ἐπιβαλλόμενον ἔνδυμα· τέρπει τὴν ὅρασιν τοῦ μικροῦ, καὶ φαιδρύνει αὐτὸ ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων· ἐπειδὴ δὲ αἱ μητέρες ἐνσαρκόνονται εἰς τὰ τέκνα, ὑποθέτομεν ὅτι τὸ ὕφασμα τοῦτο θέλει καὶ παρ' αὐταῖς ἐπικρατήσει κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.

1) **ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ**

ΑΛΕΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ υἱοῦ.

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ὑποθέσατε ὅτι γλύπτης τις, ἀνασκάπτων βράχον πρὸς ἀνεύρεσιν μαρμάρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει ἐπεξεργασθῇ ἄγαλμα, εὑρίσκει τοιοῦτον ἕτοιμον ἐπεξειργασμένον οὐχὶ ὑπὸ προγενεστέρου συναδέλφου του, ἀλλ' ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς ἰδιοτρόπου φύσεως, ἥτις ἐκδικουμένη διὰ τὰς αἰωνίους τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτῆς πιέσεις, ἐπιτίθεται κατ' αὐτῶν καὶ κατορθοῖ πλείονα ἐκείνων ὅσα ὁ ἄνθρωπος μετὰ κόπων καὶ μόχθων φέρει εἰς πέρας. Ὑποθέσατε ἐπίσης ὅτι ὁ γλύπτης μας σφυρηλατῶν ἔνθεν κἀκεῖθεν χάριν πλείονος ἁρμονίας τὸ φυσικὸν τοῦτο ἀριστούργημα, οἰκειοποιεῖται αὐτό, καὶ τότε ἀκριβῶς ἐννοεῖτε ὅπερ μοὶ συμβαίνει κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Δὲν ἐζήτουν θέμα, διότι τὰ θέματα ἔχουσι τὴν εὐγένειαν νὰ μοὶ προσέρχωνται αὐτόκλητα, κινούμενα ἴσως ὑπὸ ἐγωισμοῦ, καὶ ὡς παιδία γυμνὰ, τὰ ὁποῖα ἔρχοντα πρὸς γνωστὸν φίλον ζητοῦντα ἔνδυμα παρουσιάσεως. Δὲν ἐζήτουν λοιπὸν θέμα, ἀλλ' ἐμελέτων ἐν ὅτε μοὶ παρουσιάσθη πραγματικὸν μυθιστόρημα μετὰ τῶν διαφόρων προσώπων, περιπετειῶν, χαρακτήρων τόσον τέλειον, ὥστε οὐδὲν ἕτερον εἶχον νὰ πράξω ἢ νὰ δώσω ὡς ἁπλοῦς φωτογράφος τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἄποψιν.

Καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἔκαμα ὅ τι καὶ ὁ Μολιέρος. Ἐπωφεληθεὶς τῆς παρουσιαζομένης μοι εὐκαιρίας, ὅπως μιμηθῶ αὐτὸν κατά τι, ἔλαβον τὴν ὑπόθεσιν ὅπου τὴν εὗρον, καὶ ἰδοὺ ἡ ἱστορία μου ἁπλουστάτη ἐν τῇ ἀφελείᾳ της. Ἐὰν σᾶς κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον, μή μοι ἀποδίδητε χάριτας· ἐὰν σᾶς κουράσῃ, καταγνώσατέ μου τὴν εὐθύνην.

Πρὸ δεκαπενταετίας περίπου, εἰς βόρειόν τινα πόλιν, ἣν ἀποφεύγομεν νὰ ὀνομάσωμεν ὑπὸ φόβου μὴ προσβάλωμεν ἀτομικὰς λεπτότητας, καταφανῆ ποιοῦντες διὰ τούτου τὰ ὀνόματα τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος προσώπων, πόλιν ὅμως τῆς Γαλλίας, μικρά τις διόροφος οἰκία μὲ κατώφλιον ἐπὶ τῆς ἔξω θύρας, αἰγόκλημα περιελισσόμενον ἐπὶ τῆς στέγης, κατὰ τὸν νέον ῥυθμὸν τῶν Γερμανικῶν οἰκιῶν, ἐμόναζεν εἰς τὸ ἄκρον ἐρήμου σχεδὸν ὁδοῦ, ἐπιτρεπούσης τῇ χλόῃ ν' αὐξάνῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνωμάλων αὐτῆς λιθοστρώτων.

Τὴν πρωΐαν μεγάλη ἀκτὶς ἡλίου, πιστὴ εἰς τὴν ἀποστολήν της, κατερίλει ἀπλήστως τὴν λευκὴν ταύτην κατοικίαν,

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίαν «Περίεργον». Μήπως ὅλαι αἱ γυναῖκες δὲν ἀποκαλοῦμεθα Εὖαι; ἄλλως τε εἶναι καὶ τόσον σύντομον· χρόνου φείδου.— Καν Α. Κ. εἰς Ἀθήνας. Σᾶς εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὴν εὐγενῆ προθυμίαν· εἶσθε ἡ τετάρτη καὶ οὐχὶ ἡ πρώτη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας συνδρομήτρια.—Καν Α. Α. Ἀθήνας. Βεβαίως θὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα.—Καν Σ. εἰς Πειραιᾶ. Δεχόμεθα ποιήματα.—Κον Γ. Π. εἰς Ἀθήνας. Δὲν ἐννοοῦμεν τὴν ἐρώτησίν σας· ἀναφέρεται εἰς τὸ παρόν ἢ καὶ εἰς τὸ μέλλον; διατυπώσατε αὐτὴν εὐκρινέστερον.— Κον Θ. Γ. εἰς Κόρινθον. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀποδείξεις ἀποστέλλονται.— Κυρίαν «Φιλόκαλον». Δίδομεν καὶ τοιαύτας πληροφορίας. Ἀποτανθῆτε εἰς τὸ κατάστημα Γαβαλᾶ καὶ Ἡρακλέους, ἐκεῖ τὰ πάντα ἐκλεκτά.—Κον Ι. Α. Κ. εἰς Ἀθήνας. Εὐχαριστοῦμεν.

ΝΟΣΤΙΜΑ

Χορευτής τις πρὸς τὴν χορεύτριάν του. Κυρία μου, μήπως ἐπιθυμεῖτε νὰ καθίσητε; Ἡ χορεύτρια· τὸ ἐπιθυμῶ ἐγώ, ἀλλὰ τὸ ἀπαγορεύει ἡ ῥάπτριά μου.

Διάλογος μεταξὺ δύο Κυριῶν.— Θεέ μου! τί βλάξ ποῦ εἶμαι! Ἀληθέστατον, ἀπαντᾷ ἡ ἄλλη.

Κυρία μου! εἶσθε ἀγενής.

Μὰ τὸ ὁμολογεῖτε;

Ναί! διότι τὸ εἶπον, χωρὶς νὰ τὸ σκεφθῶ.

Καὶ ἐγὼ τὸ ἐσκέφθην, χωρὶς νὰ τὸ εἰπῶ.

Σύζυγός τις ἀναγινώσκει εἰς ἐφημερίδα τινὰ ὅτι ἀτμόπλοιόν τι, ἐναυάγησε. Θεέ μου!!! Θεέ μου!!! ἀναπράζει, καὶ ἡ σύζυγός μου ἥτις ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ δι' αὐτοῦ!!!

Τί συγχίζεσθε, ἀφοῦ δὲν ἀνεχώρησε; παρατηρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ φίλος του.

Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ συγχίζομαι.

Κομψευόμενός τις, ἐπανελθὼν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων, παραπονεῖται ὅτι πᾶν τὸ ἐν Ἀθήναις ἀπαρέσκει αὐτῷ. Πρὸ ἡμερῶν σταματήσας πρὸ τῆς οἰκίας Σχλῆμαν. Ἰδοὺ ὡραία οἰκία! λέγει. Ἀρά γε ἐδῶ ἐκτίσθη;!!!

Ὅπου καὶ οἱ Κύριοι δεικνύουσιν εὐφυΐαν.

Κυριός τις, ἀκολουθῶν κατὰ πόδας νεαρὰν Κυρίαν, λέγει πρὸς τὸν σύντροφόν του. Νὰ ὡραία γυναῖκα!!

Ἡ Κυρία ἀτενίζουσα αὐτὸν κατὰ πρόσωπον, λυποῦμαι, Κύριε, διότι δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τὸ ἴδιον καὶ δι' ὑμᾶς.

Ἔ!! Κυρία μου, κάμετε ὅ,τι καὶ ἐγώ· ψευσθῆτε.

Γνωμικά.

Τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα οὐδὲν συγχωροῦσιν εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας αὐτά, συγχωροῦσι τὰ πάντα εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ τὰ ὑπηρετήσωσιν. Ἡ χρησιμοποίησις εἶναι εἰς τὰ ὄμματα αὐτῶν ἡ ἀμνηστεία ὅλων τῶν ἐγκλημάτων. (Λ.)

***

Ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ πάντες πρέπει νὰ προχωρῶσιν ἢ νὰ τρέχωσιν· ὁ σταματῶν ἀπόλλυται. (Jules Simon.)

***

Τὰ ἄτομα δύνανται νὰ σπεύδωσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ἔθνη.

***

Λέγεται κοινῶς, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι πλέον παιδία.... Ναί, διότι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει οἱ γέροντες. (Ἀλφόνσος Κάρρ.)

***

Θέλοντες νὰ διισχυρισθῶμεν τι, ἐπικαλούμεθα πάντοτε μάρτυρα τὸν Θεόν, διότι ὁ Θεὸς οὐδέποτε ἀντιλέγει.

(Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας.)

ὅπως ἀφυπνίσῃ αὐτὴν διὰ γλυκείας θωπείας. Τὰ παραθυρόφυλλα ἠνοίγοντο τότε, καὶ ὁ λαμπρὸς ἥλιος ἐπεσκέπτετο καὶ παρέμενεν μέχρι μεσημβρίας ὡς καλὸς φίλος. Ἰδοὺ ἡ ἐξωτερικὴ τοῦ οἴκου ἐπιγραφή, καὶ ἀναντιρρήτως ὁ ἐντεῦθεν διαβαίνων ὁδοιπόρος ἤθελεν ἀπὸ καρδίας εὐχηθῇ, ἐὰν, ἐννοεῖται, δὲν ἦτο τυφλὸς ἢ πολὺ πεζός, ἵνα τῷ ἐπιτραπῇ νὰ θέσῃ ὡς τέρμα ἔστω καὶ στιγμιαῖον τοῦ ταξειδείου του τὴν οἰκίαν ταύτην, καὶ ὡς ὅριον τοῦ ὁρίζοντός του τὴν μαγευτικὴν τοποθεσίαν, ἥτις ἐντεῦθεν ἐξηπλοῦτο ἐνώπιόν του.

Ἦτο τοπεῖον ἁπλοῦν, ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἀγαπᾷ τις πλειότερον, ἐνόσῳ συνεχέστερον τὰ συναντᾷ πρὸ αὐτοῦ. Ἡ ἔκπληξις κουράζει τὸν ὀφθαλμόν· ἔπειτα αἱ καταπληκτικαὶ περιβολαὶ αἱ συνιστάμεναι ἐκ γιγαντιαίων βράχων, ἐκ χονδροειδῶν φυτειῶν μετὰ τῶν ζωηροτάτων χρωματισμῶν αὐτῶν, τῆς ἐπιβλητικῆς καὶ ἐπικινδύνου ἀπόψεως, ταῦτα πάντα εἶναι μᾶλλον ἀξιοθέατα παρὰ ἀξιαγάπητα· ἀναγκάζουσι τὴν διάνοιαν νὰ προσηλοῦται ἐπ' αὐτῶν, δεσπόζουν, τῇ ἐπιβάλλονται, ταπεινόνοντα οὕτως εἰπεῖν, αὐτήν, ὥστε μετὰ προφανοῦς [illegible] ποὺ διέρχεται τὰς κορυφὰς αὐτῶν, ὅπως καὶ ἄλλους κόσμους ὀνειροπολήσῃ· ἐνῷ αἱ ἄνευ μονοτονίας ἁρμονικαὶ ἀπόψεις, αἱ ἁρμονικῶς καὶ βαθμηδὸν ἐκτυλισσόμεναι ἐν περικαλλεῖ γραφικότητι, μέχρις οὗ ἐξαφανισθῶσιν ὁμαλῶς καὶ ἄνευ διαμάχης ἐν τῷ ἀπείρῳ, διαθέτουσιν εὐμενῶς ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσαν γλυκεῖαν καὶ εὐαίσθητον καρδίαν.

Ἡ διάνοια τότε, ὁδηγουμένη καὶ χειραγωγουμένη ὑπὸ τῆς βουλήσεως, φέρεται ἄνευ κόπου ὁτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ὄχθης ῥέοντος ῥύακος, ὁτὲ δὲ κάτωθεν μεγαλοπρεποῦς δένδρου, ὁπόθεν ἀφιεμένη τρέχει δίκην πτηνοῦ ἐξερχομένου τοῦ κλωβοῦ του καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις μετὰ τῆς βεβαιότητος, ὅτι θέλει κορέσει τὰς πρὸς ῥεμβασμὸν κλίσεις της, ἱκανοποιήσει τὰς ἀξιώσεις της καὶ ἐπανέλθῃ ὡς ἡ τοῦ Νῶε περιστερὰ κομίζουσα θαλὸν ἐλαίας. Τέλος δὲν κυριευεταί τις, ἀλλὰ κυριεύει, καὶ ἡ εὔκολος αὕτη ποίησις γεννᾷ τὴν ἀνάπαυσιν, ὡς τὸ γελόεν θέαμα τὴν θυμηδίαν.

Τοιαύτη ἡ ἄποψις τοῦ τοπείου, τοῦ ἀντικρύζοντος τὴν λευκὴν οἰκίαν περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, τοπίον συνιστάμενον ἐξ εὐρείας πεδιάδος, εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο δύο ἢ τρεῖς οἰκίαι ἐστεγασμέναι ὑπὸ ἐρυθρῶν κεραμων, καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑδρόμυλός τις, ἐξερχόμενος ὑπερηφάνως τῆς κρυσταλλίνης κοίτης του, ἐθορύβει περιστρεφόμενος.

Ἡ μικρὰ αὕτη κοιλὰς κεκρυμμένη ὄπισθεν παραπετάσματος ἐξ ἰτεῶν, ὡς γυνὴ φιλάρεσκος ὄπισθεν τοῦ ῥιπιδίου της, ἀπετέλει τὸν μόνον θόρυβον τὸν διακόπτοντα τὴν γενικὴν ἠρεμίαν, ὅστις ὅμως εἶχε καταντήσει τόσον γνωστὸς, τόσον περιοδικὸς, ὥστε εὐλόγως ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ μελῳδικὴ ἡσυχία.

(Ἕπεται συνέχεια).